

UDHËZIM
Nr. 41, datë 13.6.2014

PËR LEJIMIN E DISA KATEGORIVE TË TRANSFERIMEVE NDËRKOMBËTARE TË TË DHËNAVE PERSONALE NË NJË SHTET QË NUK KA NIVEL TË MJAFTUESHËM TË MBROJTJES SË TË DHËNAVE PERSONALE

Në mbështetje të nenit 9, pika 3, dhe nenit 8, pika 2, të ligjit nr. 9887, datë 10.3.2008, “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale

UDHËZON:

1. Qëllimi i këtij udhëzimi është përcaktimi i rregullave të detyrueshme për zbatim nga kontrolluesit publikë dhe privatë në lidhje me rastet e transferimit ndërkombëtar të të dhënave personale (këtej e tutje “transferim ndërkombëtar”) në vende që nuk kanë nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale.

2. Vendet që nuk kanë nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale janë vendet jashtë listës së përcaktuar me vendim të Komisionerit “Për përcaktimin e shteteve me nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale”.

3. Rastet e lejimit të transferimit ndërkombëtar në vende që nuk kanë nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale, të përcaktuara në këtë udhëzim, duhet të konsiderohen si raste përjashtimore dhe të interpretohen në mënyrë të ngushtë.

4. Lejohet transferimi ndërkombëtar në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale kur subjekti i këtyre të dhënave jep pëlqimin.

4.1 Pëlqimi duhet të jetë një tregues i qartë i vullnetit të subjektit për transferimin e të dhënave personale, specifik dhe i dhënë lirisht;

4.2 Pëlqimi përfshin informimin paraprak të subjektit të të dhënave personale në lidhje me rrethanat specifike të transferimit, qëllimin e transferimit dhe rrezikun specifik që lind nga fakti se të dhënat e tij do të transferohen në një vend që nuk ofron mbrojtje të mjaftueshme të këtyre të dhënave.

5. Lejohet transferimi ndërkombëtar në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale, kur transferimi autorizohet nga akte ndërkombëtare, të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë dhe që janë të zbatueshme në mënyrë të drejtpërdrejtë.

6. Lejohet transferimi ndërkombëtar në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale, kur është i nevojshëm për kryerjen e kontratës ndërmjet subjektit të të dhënave dhe kontrolluesit ose për zbatimin e masave parakontraktore, të marra si përgjigje ndaj kërkesës së subjektit, ose transferimi është i nevojshëm për përmbushjen apo kryerjen e një kontrate ndërmjet kontrolluesit dhe një pale të tretë, në interes të subjektit të të dhënave.

6.1 Në këtë rast, kërkohet të ketë një lidhje të ngushtë dhe thelbësore midis subjektit të të dhënave dhe qëllimeve të kontratës.

6.2 Nuk lejohet transferimi i informacionit shtesë jo të nevojshëm për qëllimin e transferimit ndërkombëtar ose transferimet për një qëllim të ndryshëm nga përmbushja e kontratës.

7. Lejohet transferimi ndërkombëtar në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale, kur është i nevojshëm për mbrojtjen e interesave jetësore të subjektit të të dhënave.

7.1 Mbrojtja e interesave jetësore mund të jetë interesi individual i subjektit në rast të një emergjence mjekësore si drejtpërdrejtë e domosdoshme me qëllim dhënien e kujdesit mjekësor të kërkuar;

7.1.1 Nuk lejohet transferimi ndërkombëtar i të dhënave personale mjekësore, nëse qëllimi nuk është trajtimi i rastit të veçantë të subjektit, si kryerja e kërkimeve të përgjithshme mjekësore që nuk do të sillnin rezultate deri në një kohë të caktuar në të ardhmen.

8. Lejohet transferimi ndërkombëtar në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave personale, kur është i nevojshëm apo përbën një kërkesë ligjore për një interes të rëndësishëm publik ose për ushtrimin dhe mbrojtjen e një të drejte ligjore.

8.1 Interesi i rëndësishëm publik duhet të jetë i tillë jo vetëm për shtetin marrës së të dhënave personale që transferohen.

9. Lejohet transferimi ndërkombëtar në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave, kur është bërë nga një regjistër, i cili është i hapur për këshillime dhe siguron informacion për publikun në përgjithësi.

9.1 Në këtë rast, kontrolluesit publikë dhe privatë duhet të respektojnë parashikimet e udhëzimit nr. 39, datë

5.8.2013, të Komisionerit, në lidhje me përpunimin e të dhënave personale që merren nga një regjistër publik.

10. Lejohet transferimi ndërkombëtar i një kategorie të të dhënave personale në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave, kur kontrolluesi paraqet mbrojtje të përshtatshme të privatësisë, të drejtave themelore dhe lirive të individëve, në bazë të klauzolave standarde kontraktuale dhe rregullave të detyrueshme të kompanive.

10.1 Kontrolluesit publikë ose privatë mund të aplikojnë 2 (dy) standarde të klauzolave kontraktuale, sipas vendimit të Komisionit Evropian, që reflektojnë kërkesat e direktivës 95/46/KE, në lidhje me përpunimin e të dhënave personale;

10.2 Organizatat ndërkombëtare, në cilësinë e kontrolluesve që transferojnë të dhënave personale brenda grupit ose grup kompanish, mund të përdorin rregullat e detyrueshme të kompanive.

11. Moszbatimi i detyrimeve të përcaktuara në këtë udhëzim, dënohet sipas nenit 39 të ligjit “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, i ndryshuar.

12. Udhëzimi nr. 1, datë 19.2.2010, “Për lejimin e disa kategorive të transferimeve ndërkombëtare të të dhënave personale në një shtet që nuk ka nivel të mjaftueshëm të mbrojtjes së të dhënave”, shfuqizohet.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë pasi botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERE PËR MBROJTJEN E
TË DHËNAVE PERSONALE
Flora Çabej Pogaçe